

31é.

fm
fm

FESTIVAL
de MÚSIQUES
de Torroella de Montgrí

Del 30 de juliol al 26 d'agost de 2011

Membre de l'Associació Europea de Festivals
Declarat Festival Estratègic per la Generalitat de Catalunya

FESTIVAL
de MÚSIQUES
de Torroella de Montgrí

31è Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

Del 30 de juliol al 26 d'agost de 2011

Membre de l'Associació Europea de Festivals
Declarat Festival Estratègic per la Generalitat de Catalunya

Cronologia del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

Fets més destacats dels 30 anys del Festival

1981. 1er Festival (5 concerts de música de cambra)

1984. 4rt Festival (9 concerts)

- . Concert de l'Escolania de Montserrat en un homenatge a Benet Julià (1727-1787) i Anselm Viola (1738-1798), antics mestres de la Capella de Música del Monestir de Montserrat nascuts a Torroella de Montgrí.
- . Primera actuació de Jean Pierre Rampal.
- . Primera actuació de Victòria dels Àngels.
- . 1er Curs d'Interpretació Musical. Professors Maria Curcio, piano; Gonçal Comellas, violí i Radu Aldulescu, violoncel.

1985. 5è Festival

- . Entrada de Fundació Caixa Catalunya com a patrocinador.
- . Homenatge a Xavier Montsalvatge. Estrena de *Fantasia per a guitarra i arpa* amb Narciso Yepes i Nicanor Zabaleta.
- . Estrena mundial de *Variacions Goldberg per a trio de cordes* (versió de Dimitri Sitkovetski) amb Mischa Maisky (violoncel) i el propi Sitkovetski.

1986. 6è Festival

- . 1er Curs de Música de Cambra amb la Camerata Lysy.
- . 3er Curs d'Interpretació Musical. Professors Irmgard Seefried, cant; Jean Pierre Rampal, flauta; Bruno Giurana, viola; Franco Petracchi, contrabaix, Maria Curcio, piano i Radu Aldulescu, violoncel.

1987. 7è Festival (21 concerts)

- . Actuació del duo de pianos Crommelynk.

1988. 8è Festival (20 concerts)

- . Concert de Yehudi Menuhin
- . Recital de Ruggiero Ricci
- . Concert de Jean Pierre Rampal amb el Trio Bolling (jazz)

1989. 9è Festival (19 concerts)

- . *Rèquiem* de Verdi amb l'Orquestra i Cor del Gran Teatre del Liceu, a la plaça.
- . Recital de Pinchas Zukerman
- . Concert d'Stephane Grappelli Trio
- . 1er Curs d' Interpretació Musical amb professors del Royal College of Music de Londres.

1990. 10è Festival (22 concerts)

- . Estrena de *Missa de Rèquiem a la memòria de Salvador Espriu* de Xavier Benguerel. Hi participen el Cor i Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu, Enriqueta Tarrés, soprano; Nelibel Martínez, mezzosoprano; Eduard Giménez, tenor; Carlos Chausson, baríton i Lluís Llach, baríton dirigits per Romano Gandolfi.
- . Recital de Renata Scotto

1991. 11è Festival (23 concerts)

- . Estrena d'obres de Leonard Balada, Carles Guinovart, Eduardo Rincón, Jesús Rodríguez Picó, Joan Lluís Moraleda i Manel Camp.
- . Òpera *Apollo et Hyacinthus* de Mozart amb l'Orquestra Barroca de Niça i solistes del Tölzer Knabenchor sota la direcció de Gerhard Schmid i direcció escènica de Gian-Carlo Menotti.
- . Primera actuació de Jaume Aragall

1992. 12è Festival

- . Estada de deu dies a Torroella del Cor Mundial de Jeunesses Musicales (100 cantants) dirigit per Tonu Kaljuste.
- . El Festival de Torroella de Montgrí és admès com a membre de l'Associació Europea de Festivals.

1993. 13è Festival (22 concerts)

- . Recital de Katia Riciarelli
- . Projecció de la pel·lícula muda *Los cuatro jinetes del Apocalipsis* amb l'OBC dirigida per Carl Davis.

1994. 14è Festival

- . I Concurs de cant Jaume Aragall per a veus d'Òpera. Franco Corelli, Albin Hanseroth, Giuseppe Tadei, Jeanette Pilou, entre altres. Entrega dels premis presidida pel Molt

Honorable Jordi Pujol, President de la Generalitat de Catalunya.

1995. 15è Festival.

- . Recital de Thomas Quasthoff interpretant *El viatge d'hivern*.
- . Concert de l'ONE
- . Concert de l'Orquestra Barroca de Freiburg.

1996. 16è Festival

- . Concert de Gabrieli Consort & Players dirigit per Paul McCreesh.

1997. 17è Festival

- . Concert de Ravi Shankar
- . Recuperació de l'òpera *Il Telemaco nella isola de Calipso* de Ferran Sor
- . Estada de 8 dies de la JONDE
- . Dos concerts de la JONDE dirigits per Ernest Martínez-Izquierdo i Joan Grimalt.

1998. Gener

- . Commemoració del 200 aniversari de la mort d'Anselm Viola. Concert de l'Escolania de Montserrat retransmès en directe pel Canal 33.

1998. 18è Festival

- . Recital de Natalia Gutmann
- . Actuació dels Dervitxos Balladors de Damasc

1999. 19è Festival

- . Recital de Barbara Hendricks.
- . Actuació de Miriam Makeba (Sud-Àfrica)
- . Inauguració de l'aire condicionat a l'Església

2000. 20è Festival

- . Recuperació de l'òpera *Tassarba*, d'Enric Morera
- . Concert de l'Europa Galante de Fabio Biondi
- . Concert d'Emma Kirby amb London Baroque

2001. 21è Festival

- . 1er concert a la memòria d'Ernest Lluch amb la Capella Reial de Catalunya.
- . Concert d'Il Giardino Armonico dirigit per Giovanni Antonini.

2002. 22è Festival (33 concerts)

- . Viktoria Mullova, artista principal invitada
- . Concert de Viktoria Mullova i Il Giardino Armonico
- . Concert amb Ensemble Mullova.
- . La Capella Reial de Catalunya dirigida per Jordi Savall interpreta *El Misteri d'Elx*.
- . Estada de vuit dies de la JONC a Torroella amb la participació de 80 músics i 10 professors.
- . Dos concerts de la JONC dirigits per Robert King i Paul Goodwin.

2003. 23è Festival

- . Mischa Maisky, artista principal invitat.
- . Concert de Mischa Maisky amb l'Orquestra de Cambra Ràdip Praga
- . Actuació del Cor de cambra de Namur i La Fenice dirigits per Jean Tubery.
- . Estrena del concert-espectacle *Piazzolla: hora cero*, de Calixto Bieito, una coproducció amb la Quincena Musical de San Sebastián.

2004. 24è Festival

- . Giovanni Antonini i Il Giardino Armonico, artista principal invitat
- . Concert de Katie & Marielle Labeque amb Il Giardino Armonico
- . Concert-espectacle dedicat a la música de la Corona d'Aragó amb el grup musical Speculum dirigit per Ernesto Schmied
- . Concert del Tölzer Knabenchor dirigit per Gerard Schmidt-Gaden
- . Concert de l'Arpeggiatta dirigit per Christina Pluar
- . Concert-espectacle *Som de mar* amb la participació de Miquel Gil, Lídia Pujol, Al Tall i Grup de l'Esbart Ciutat Comtal.

2005. 25è Festival (27 concerts)

- . Philharmonia Praga, orquestra principal invitada
- . Estrena d'una pantalla acústica a la Plaça de la Vila per poder oferir repertoris simfònics.
- . Concert de Concerto italiano dirigit per Rinaldo Alessandrini
- . Concert de Joaquín Achúcarro amb Sinfonia Finlandia
- . Concert de Núria Rial amb La Fenice i Cor de Namur (*Orfeo* de Monteverdi)
- . Concert de Mireia Farrés amb l'Orquestra Simfònica de Praga

-
- . Concert d'Isabelle Faust amb Philharmonia Praga
 - . Concert de Fazil Say amb Philharmonia Praga
 - . Cursos de la FESCAT (música tradicional catalana) amb la participació de 92 alumnes.

2006. 26è Festival (26 concerts)

- . Maria Bayo, artista principal invitada
- . Primera actuació de l'Acadèmia 1750 – Orquestra Històrica del Festival de Torroella dirigida per Marek Stryncl. Integrada per 26 músics, la majoria residents a Catalunya té com objectiu interpretar el repertori musical que decideix el Festival i oferir als músics del país un escenari on poder demostrar la seva vàlua professional. Serà dirigida per destacats directors especialitzats en la interpretació amb instruments d'època.
- . Concert de Savina Yanna i Miquel Gil
- . Concert de Maria Bayo i l'Orquestra de Cambra de Praga
- . Concert de Fazil Say amb Sinfonia Varsovia

2007. 27è Festival (27 concerts)

- . Piotr Anderszewski, artista principal invitat
- . *Juditha Triumphans*, oratori d'Antonio Vivaldi, interpretat per l'Acadèmia 1750 dirigida per Ottavio Dantone.
- . Recital de Piotr Anderszewski
- . Concert de Piotr Anderszewski amb l'OC de la Filharmònica Txeca
- . Projecció de Temps moderns (Estats Units, 1936) amb acompanyament de l'OS de Lituània dirigida per Carl Davis.
- . Concert de Maria Bayo i l'Orchestre de Chambre de Genève

2008. 28è Festival (14 concerts)

- . Renaud i Gautier Capuçon, artistes principals invitats
- . Concert de l'Acadèmia 1750 amb Isabel Rey
- . Duo de pianos Katia i Marielle Labèque
- . Concert de La Caravaggia
- . *Missa Solemnis* de Beethoven amb el Cor Filharmònic de Praga i Orquestra de Cambra de Praga.
- . *La trobada de la música d'occident amb la música del Serrall dels sultans turcs* amb Concerto Köln, Sarband i Dervixos giròvags.
- . Concerts de l'Orquestra Simfònica de Novosibirsk amb Olga Kem i Renaud i Gautier Capuçon
- . El Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació declara Festival estratègic en l'àmbit de la música clàssica al Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

2009. 29è Festival (15 concerts)

- . Núria Rial, artista principal invitada.
- . Concert de Núria Rial amb l'Arpeggiata I Barbara Fortuna
- . Concert de Núria Rial amb l'Acadèmia 1750
- . Concert de Núria Rial, Carlos Mena I Ricercar Consort
- . Projectió d'El cuirassat Potemkin (Rússia, 1925) amb Czech National Symphony Orchestra
- . Recitals de Boris Berezovsky i Joaquín Achúcarro

2009. 11 de setembre

- . Concert de l'Acadèmia 1750, dirigida per Ottavio Dantone, en els actes de la Biennal de Venècia interpretant l'oratori *Juditha Triumphans* de Vivaldi a l'església on va ser batejat el compositor.

2010. 30è Festival (16 concerts)

- . Accademia Bizantina i Ottavio Dantone, artistes principals invitats
- . *Música a la cort de la Corona d'Aragó en temps de Joan I i Martí l'Humà* espectacle musicoteatral amb Tasto Solo i grup d'actors.
- . *La Passió àrab segons Johann Sebastian Bach* per Sarbande

El Festival de Músiques de Torroella de Montgrí ha ofert, en les seves 30 edicions, un total de 628 concerts amb assistència d'unes 350.000 persones.

La futura inauguració de l'Auditori-Espai Ter permetrà traslladar part dels concerts a un edifici que reunirà totes les qualitats per escoltar música en bones condicions acústiques, de confortabilitat i d'il·luminació.

Això ens permetrà oferir concerts del repertori simfònic coral i una programació operística dels períodes barroc i clàssic.

El Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, un dels valors culturals més destacats del nostre país, iniciarà així una nova etapa i reforçarà el paper de festival de referència estival a nivell nacional i internacional.

31è festival de Músiques de Torroella de Montgrí

El festival se celebra del 30 de juliol al 26 d'agost

Està declarat Festival Estratègic per la Generalitat de Catalunya

El dissabte 30 de juliol començarà una nova edició del Festival de Torroella de Montgrí de música clàssica. El programa està format per 15 concerts que inclouen produccions pròpies, principalment amb l'orquestra Acadèmia 1750, coproduccions que es difondran posteriorment, i grans actuacions de destacades figures del panorama musical català i de la resta d'Europa.

La presència de la contralt i directora musical francesa Nathalie Stutzmann com artista principal convidada és la nota més destacada del Festival. Stutzmann actuarà en dos concerts, en el primer amb acompanyament orquestral barroc i en el segon acompanyada de piano. Altres punts forts són l'especial atenció al món de la veu, la programació de tres grans intèrprets del piano, Grygory Sokolov, Alice Sara Ott i Joaquín Achúcarro, i la renovada aposta per l'Acadèmia 1750 com a orquestra resident del Festival.

Pel que fa a l'oferta de concerts és destacable la *Missa de rèquiem* de Joan Cererols en el concert a la memòria d'Ernest Lluch a càrrec del Cor La Stagione Armonica de Pàdua i la *Missa en sí menor* de Bach amb el Dunedin Consort & Players.

El programa del 31è Festival inclou noves formulacions de música clàssica amb Jan Garbarek i The Hilliard Ensemble i la projecció de la pel·lícula muda amb acompanyament orquestral *La passion de Jeanne d'Arc* de Carl Theodor Dreyer.

Nathalie Stutzmann, artista principal convidada

Des de fa uns anys, el Festival de Torroella convida un destacat solista perquè mostri diferents facetes de la seva personalitat artísticomusical. Per a l'edició d'enguany s'ha seleccionat la contralt francesa Nathalie Stutzmann qui actuarà en dos concerts. En el primer, Stutzmann ens mostrarà la seva doble faceta de directora i cantant dirigint la seva orquestra barroca Orfeo 55 per interpretar el programa que anomena *Prima Donna*. Aquest programa va aparèixer fa poc en CD produïda per la discogràfica Deutsche Grammophon.

En el segon concert, la solista francesa acompanyada per Inger Södergren, oferirà el conegut cicle *Viatge d'hivern* de Franz Schubert.

El món de la veu

A part de la presència de Nathalie Stutzmann, hi haurà l'important estol d'altres grans solistes vocals com la mezzosoprano txeca Magdalena Kozena, el contratenor francès

Philippe Jaroussky i la soprano navarresa Maria Bayo.

Magdalena Kozena, acompanyada del pianista Yefim Bronfman, presentarà un recital d'obres poc freqüents a les sales de concert del nostre país amb un programa d'obres de Mussorgsky, Xostakòvitx, Ravel, Ratzmàninov i Bartók. Aquest recital s'interpretarà, a l'estiu, només a Torroella i al Festival d'Edimburg.

Philippe Jarousky oferirà un recital per demostrar com el timbre vocal d'un contratenor no es limita només a la interpretació del repertori de l'anomenada música antiga. Acompanyat del pianista Jérôme Ducros i la participació del cel·lista Gautier Capuçon ens immergirà en un programa romàntic i del segle XX amb obres de Saint-Saëns, Fauré, Hahn, Albéniz i Debussy, entre d'altres.

La coneguda soprano navarresa Maria Bayo presentarà una producció amb l'Acadèmia 1750 a l'entorn de la música vocal religiosa de la primera meitat del segle XVIII dedicada a la Verge Maria. El programa serà la base d'un enregistrament per la companyia discogràfica belga Outhere de Maria Bayo i l'Acadèmia 1750 sota la direcció del seu titular Stefano Demicheli.

Tres grans pianistes i Acadèmia 1750

Grygory Sokolov, Alice Sara Ott i Joaquín Achúcarro constituïran un bloc dedicat als grans recitals de piano.

D'altra banda, el conjunt orquestral Acadèmia 1750, orquestra resident del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí, oferirà quatre concerts. A part de l'esmentat amb Maria Bayo, inaugurarà el Festival amb la participació de la mezzosoprano gironina Gemma Coma-Alabert i l'oboeïsta Pepo Domènech amb obres conegudes i populars del barroc musical. En els altres dos concerts, l'orquestra que dirigeix Stefano Demicheli aprofundirà en la temàtica del *Cànon i Fuga a l'Alemanya i Itàlia de la primera meitat del segle XVIII* amb exemples de diferents compositors.

Un d'aquests concerts es farà a la població de Verges seguint la política del festival d'estendre les activitats fora del nucli de Torroella de Montgrí.

La *Missa de rèquiem* de Joan Cererols (1618-1680)

Serà l'onzena vegada que el Festival de Músiques de Torroella de Montgrí dedica un concert a la memòria d'Ernest Lluch i serà la primera que s'interpretarà un *rèquiem* o *missa de difunts* i, a més, una missa que representa un dels paradigmes més bells del nostre patrimoni musical.

Johann Sebastian Bach, a judici d'alguns estudis musicològics, va conèixer algunes obres de Joan Cererols com ho demostra el fet que el tema del cor inicial de la *Passió segons Sant Mateu* guarda una gran similitud amb el tema del villancet *¡Ay, qué dolor!* d'aquest compositor.

El Cor de la Stagione Armonica de Pàdua que darrerament treballa en projectes musical amb Riccardo Muti al Festival de Salzburg ens oferirà una combinació d'obres de Bach i Cererols dirigit per Sergio Balestracci.

La Missa en si menor de Bach amb el Dunedin Consort

Si alguna missa ocupa un espai central en el cànon de la música europeu és aquesta en la qual el gran compositor alemany va assentar les bases per als futurs compositors a l'hora d'escriure aquestes obres religioses.

L'escoltarem pel conjunt escocès Dunedin Consort & Players dirigit per John Butt, un dels darrers conjunts que han aparegut amb força al panorama musical europeu i que han estat aplaudits unànimement per la crítica.

Officium Novum

La formulació d'un nou espai musical sorgit de l'encontre entre el saxofonista noruec Jan Garbarek i el quartet vocal The Hilliard Ensemble és la gran aposta *Officium Novum*. A través de la influència de músiques medievals, del Càucas, del cant bizantí, d'Arvo Pärt i del propi Jan Garbarek, *Officium Novum* és no tant sols un interessant fruit del diàleg entre cultures musicals diferents -del món del jazz i de la música antiga- sinó que mostra el diàleg recíproc entre ambdues cultures musicals en una mateixa experimentació que obeeix clarament al concepte de recepció i influència.

La passion de Jeanne d'Arc

La passion de Jeanne d'Arc, del director danès Carl Theodor Dreyer (1889-1968), va ser el primer film que va atorgar el reconeixement mundial de clàssic al director de films canònics en la història del cinema com *Dies Irae*, *Ordet* o *Gertrud*. Amb un guió basat en les transcripcions originals del procés a Joana d'Arc, ha estat definida com una veritable simfonia de primers plans.

El procés viscut per Joana d'Arc (1413-1431), canonitzada el 1920, va ser el tema escollit per una pel·lícula de temàtica catòlica on sobresurt el treball de l'actriu Renée Falconetti. La història serveix a Dreyer per indagar sobre les passions humanes i l'actitud davant la realitat del dolor.

Amb clares influències del realisme, però també de l'expressionisme, el film es podrà veure acompanyat per la banda sonora del compositor lituà Bronius Kutavicius a l'església gòtica de Sant Genís interpretada per la Berg Chamber Orchestra.

Barcelona, 27 de maig de 2011

Programació 2011

Artista principal convidada: Nathalie Stutzmann

1. Dissabte 30 de juliol / 22 h / Església

Gemma Coma-Alabert, mezzosoprano
Pepo Domènech, oboè
Acadèmia 1750
Stefano Demicheli, director

Obres de A. Vivaldi, G.F. Haendel i J.S. Bach

Producció del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

2. Diumenge 31 de juliol / 22 h / Església

Jan Garbarek, saxos
The Hilliard Ensemble
David James, contratenor
Rogers Covey-Crump, tenor
Steven Harrold, tenor
Gordon Jones, baritone

Officium Novum

3. Dilluns 1 d'agost / 22 h / Església

Grygory Sokolov, piano

Johann Sebastian Bach: *Concert italià*, BWV 971 / *Obertura francesa*, BWV 831 / Robert Schumann: *Humoresca*, op. 20 / *Scherzo*, *Giga*, *Romança* i *Fuguetta*, op. 32

4. Dimecres 3 d'agost de 2011 / 22 h / Església

Dunedin Consort & Players
John Butt, director

Johann Sebastian Bach: *Missa en si menor BWV 232*

5. Divendres 5 d'agost / 22 h / Església

Acadèmia 1750
Stefano Demicheli, clavicèmbal i direcció

Johann Sebastian Bach: *Contrapunctus 1 i 6*, de *L'Art de la Fuga*, BWV 1080 / Wilhelm Friedemann Bach: *Fuga en re menor per a cordes i baix continu*, d'un tema d'Antonio Vivaldi / Johann Pachelbel: *Cànon i Giga en re major* / Arcangelo Corelli: *Fuga en re major* / Wilhelm van Wassenauer & Carlo Bacciccia Ricciotti: *Concerto armonico núm. 3 en la major*, de *Cappella sul canone di Palestrina* / Francesco Bartolomeo Conti: *Fuga en fa menor* / Alessandro Scarlatti: *Sonata a quattro núm.2 en do menor*
Producció del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

6. Dimecres 10 d'agost / 22 h / Església

Cor La Stagione Armonica
Sergio Balestracci, director

Joan Cererols: *Missa de Rèquiem a dos cors i baix continu* / *¡Ay, qué dolor!* / Johann Sebastian Bach : *Tres motets* / Gregorio Allegri: *Miserere*

Producció del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

7. Divendres 12 d'agost / 22 h / Església

Alice Sara Ott, piano

Wolfgang Amadeus Mozart: *Variacions Duport*, KV 573 / Ludwig van Beethoven: *Sonata núm. 3*, op. 2 / Frédéric Chopin: *Valsos num. 1, 2 i 3*, op. 34 / *Valsos núm. 11 i 12*, op. 64 / Franz Liszt: *Estudis transcendentals núm. 11 i 12* / *Paràfrasi de Rigoletto*

8. Dimarts 16 d'agost / 22 h / Església

Berg Chamber Orchestra
Peter Vrábel, director

Projecció de la pel·lícula *La Passion de Jeanne d'Arc* (França, 1928)
Carl Theodor Dreyer, director

Música de Bronius Kutavicius

9. Dimecres 17 d'agost / 22 h / Església

Joaquín Achúcarro, piano

Johan Sebastian Bach – Ferruccio Busoni: *Toccatà en do major* / Ludwig van Beethoven: *Sonata en mi major*, op. 109 / Franz Liszt: *Liebestraum núm. 3* / *Vals oubliée núm. 1* / *Funerailles* / Sergei Rachmaninoff: *Preludi en re menor*, op. post. / Alexander Scriabin: *Estudi en si major*, op. 8 núm. 5 / *Estudi en re sostingut menor*, op. 8 núm.12

10. Dijous 18 d'agost / 22 h / Església

Magdalena Kozena, mezzosoprano
Yefim Bronfman, piano

Modest Mussorgsky: *Dietskaia* / Dmitry Shostakovich: *Sàtires*, op. 109 / Maurice Ravel: *Histoires Naturelles*, op. 50 / Sergei Rachmaninoff: *Cançons*, op. 38 / Béla Bartók: *Dorfszenen*

11. Divendres 19 d'agost / 22 h / Església

Philippe Jaroussky, contratenor
Jerôme Ducros, piano
Gautier Capuçon, violoncel

Obres de C.Saint-Saëns, G.fauré, R.Hahn, I.Albéniz i J.Massenet

12. Diumenge 21 d'agost / 22 h / Església

Orfeo 55
Nathalie Stutzmann, contralt i direcció

Antonio Vivaldi: *Concert en sol menor*, RV 578, de *L'Estro Armonico* / *Simfonia*, obertura de l'òpera *L'Olimpiade*, RV 725 / «Agitata infido flato», de l'oratori *Juditha Triumphans*, RV 644 / «Lascia almen che ti consegna», de l'òpera *La costanza trionfante dell'amore e dell'odio*, RV 706 / «Io sento in questo seno», de l'òpera *Arsilda, regina del Ponto*, RV 700 / «Gemo in un punto e fremo», de l'òpera *L'Olimpiade* RV 725 / «Sento in seno», de l'òpera *Il Giustino*, RV 717 / «Sovvente il sole», de l'òpera *Andromeda Liberata*, RV Anh 117

13. Dimarts 23 d'agost / 22 h / Església

Nathalie Stutzmann, contralt
Inger Södergren, piano

Franz Schubert : *Winterreise, D.911*

14. Divendres 26 d'agost / 22 h / Església

María Bayo, soprano
Marco Brolli, flauta travessera
Acadèmia 1750
Stefano Demicheli, direcció

Giovanni Ferrandini: *Simfonia en si bemoll major / Il Pianto di Maria* (atribuït a G.F. Haendel) / Manuel Pla: *Concert per a flauta travessera en si bemoll major, IV/2* / Nicola Antonio Porpora: *Salve Regina en sol major per a veu i instruments*
Producció del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

Concert a Verges

Dissabte 6 d'agost / 22 h / Església

Acadèmia 1750

Stefano Demicheli, clavicèmbal i direcció

Johann Sebastian Bach: *Contrapunctus 1 i 6*, de *L'Art de la Fuga*, BWV 1080 / Wilhelm Friedemann Bach: *Fuga en re menor per a cordes i baix continu*, d'un tema d'Antonio Vivaldi / Johann Pachelbel: *Cànon i Giga en re major* / Arcangelo Corelli: *Fuga en re major* / Wilhelm van Wassenauer & Carlo Bacciccia Ricciotti: *Concerto armonico núm. 3 en la major*, de *Cappella sul canone di Palestrina* / Francesco Bartolomeo Conti: *Fuga en fa menor* / Alessandro Scarlatti: *Sonata a quattro núm.2 en do menor*

Producció del Festival de Músiques de Torroella de Montgrí

FESTIVAL
de MÚSIQUES
de Torroella de Montgrí

Curriculums

Acadèmia 1750 & Orquestra Històrica del Festival de Torroella

Amb la finalitat de proporcionar al Festival de Músiques de Torroella de Montgrí un instrument orquestral propi, l'any 2006 va néixer l'anomenada Orquestra Barroca del Festival de Torroella de Montgrí. Aquest projecte va sorgir de l'encontre de l'antiga orquestra La Principessa Filósofa i l'aposta del mateix festival per a la creació d'una formació musical pròpia. La presentació de l'orquestra torroellenca es va materialitzar l'any 2006 amb la interpretació, per primera vegada a Catalunya, de l'oratori *L'acompliment del Primer Manament, KV 35* de W.A.Mozart, sota la direcció de Marek Stryncl. A partir d'aleshores l'orquestra ha anat desplegant diferents projectes al costat de destacades personalitats del món de la interpretació amb criteris històrics com ara Ottavio Dantone (*Juditha Triumphans*), Alfredo Bernardini (*L'Stum und Drang o la gènesi del romanticisme germànic*) o Paul Goodwin (*Una Gala Haende*).

Els components de l'Acadèmia 1750 són músics especialitzats en el camp de la interpretació històrica i mantenen en comú l'interès per l'aprofundiment en el camp dels instruments originals. Els seus membres, així, formen part de conegudes formacions orquestrals històriques com ara Le Concert des Nations, Les Musiciens du Louvre, Concerto Köln, Al Ayre Español, El Concierto Español...

Amb la presentació del seu primer CD (un enregistrament en viu de l'oratori *Juditha Triumphans* realitzat a la ciutat de Lugo el maig de 2008), l'orquestra va canviar la seva denominació i va convertir-se en l'Acadèmia 1750 & Orquestra del Festival de Torroella. Amb aquesta denominació l'orquestra va presentar l'any 2009 el seu segon CD dedicat a les Simfonies de Carles Baguer (Columna Música, 2009) on va obtenir un gran èxit de crítica.

La internacionalització de l'Acadèmia 1750 va iniciar-se el setembre de 2009 amb una interpretació de l'oratori *Juditha Triumphans* a l'església de San Giovanni in Bragora de Venècia en motiu de la participació de Catalunya a la Biennale d'Art de Venècia.

En aquests anys l'orquestra ha tingut l'oportunitat de treballar amb destacades solistes vocals com ara Isabel Rey, Núria Rial, Emanuela Galli, Josè Maria Lo Monaco, Gemma Coma-Alabert, Lola Casariego, Monica Piccinini, Maria Josè Lo Monaco, Marta Infante, Maria Hinojosa i Deborah York, entre d'altres.

Paral·lelament, en el si de l'orquestra, s'han desenvolupat diferents conjunts de música de cambra adscrits al projecte de l'Acadèmia 1750 com ara els conjunts Movimento Arioso, Doppler Ensemble i Aoteaoroa Baroque.

Des de l'any 2010 Stefano Demicheli és el director titular de la formació. Completa l'equip de direcció musical Elisa Citterio (concertino & direcció assistent) i Ottavio Dantone com a principal director convidat.

Stefano Demicheli

Director musical de l'Acadèmia 1750, Demicheli va néixer a Torí el 1975. Graduat en clavicèmbal, orgue i composició, va començar a estudiar clavicèmbal als tretze anys sota el mestratge d'Ottavio Dantone amb qui es va graduar. Altres figures influents en la seva formació han estat Emilia Fadini i Lars-Ulrik Mortensen.

Ja en els seus anys d'estudiant va iniciar una intensa carrera com a solista i continuista de diferents conjunts barrocs com ara l'Accademia Bizantina d'Ottavio Dantone, Il Giardino Armonico de Giovanni Antonini, la Freiburger Barockorchester, el Concerto Köln, I Barocchisti de Diego Fasolis, l'Ensemble Zefiro d'Alfredo Bernardini, La Cappella della Pietà dei Turchini de Antonio Florio que l'ha portat a actuar a les sales de concerts i teatres més importants d'arreu d'Europa com ara el Teatro La Scala de Milà, el Festival van Vlaanderen de Bruges, l'Auditorio Nacional de Madrid, l'Oude Muziek d'Utrecht, el Rheingau Musik Festival, l'Internationale Musikfestwochen de Luzerna, el Musica e Poesia in San Maurizio di Milano, el London Festival of Baroque Music, entre d'altres. L'any 2000 va actuar com a solista al Teatre La Scala de Milà. Ha treballat, en aquests anys, amb importants solistes vocals i directors (Claudio Abbado, Riccardo Chailly, René Jacobs, Ottavio Dantone, Paul Goodwin, Ivor Bolton), així com amb un gran nombre d'orquestres.

Ha enregistrat per diferents segells discogràfics i per a les principals ràdios i televisions europees.

Professor de clavicèmbal al Curs Internacional de Música Antiga d'Urbino i al Conservatori de Cesena, el seu entusiasme pel repertori barroc el va portar l'any 2002 a la fundació de l'Ensemble Dolce & Tempesta amb el qual ha obtingut el prestigiós premi Gramophone, amb la soprano Maria Grazia Schiavo, per la seva redescoberta de la música de Domènec Terradellas. Assistent durant molt anys de René Jacobs, a partir de l'any 2010 ha assumit la direcció musical de l'Acadèmia 1750 & Orquestra Històrica del Festival de Torroella.

Gemma Coma-Alabert

Nascuda a Girona en una família de músics, va formar-se musicalment en les disciplines de piano, composició i violoncel. Obtingué el Primer Premi de final de carrera al Conservatori Nacional Superior de París on també estudià repertori barroc durant tres anys amb Emmanuelle Haïm. Continua estudis de perfeccionament a la Guildhall School of Music de Londres, a més de rebre classes magistrals de grans figures de la lírica internacional com Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Renata Scotto, Susanne Mentzer, Delores Ziegler... Ha captivat l'atenció internacional per la riquesa del seu color vocal i la seva vibrant interpretació dels personatges a l'òpera, l'oratori i el recital. L'estiu de 2005 debutà als Estats Units. Gemma Coma-Alabert manté una estreta relació amb el Festival de Músiques de Torroella de Montgrí on el 2007 va debutar en el rol principal de *Juditha Triumphans* amb l'Acadèmia 1750 sota la direcció d'Ottavio Dantone.

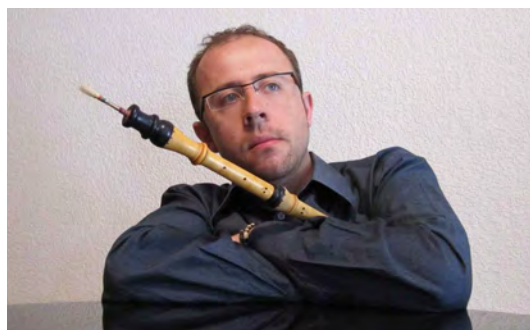
Gemma Coma-Alabert ha actuat al Gran Teatre del Liceu (Barcelona) en el paper de *Rosswelse* a l'òpera *Die Walküre* de R. Wagner al costat del tenor Plácido Domingo i sota la direcció de Sebastien Weigler. L'any 2009 Gemma Coma-Alabert va realitzar una gira de recitals de música espanyola als Estats Units (Nova York, Kentucky, Virginia...), acompanyada per la guitarrista Sharon Isbin. Posteriorment va actuar també de nou al Gran Teatre del Liceu en el paper de *Cloe* a l'òpera *L'arbore di Diana* de Martín i Soler. Altres projectes realitzats han estat l'òpera *Tancredi* de G. Rossini al Théâtre des Champs-Élysées i el paper principal de *Carmen* dins el cicle Òpera a Catalunya. Ha actuat freqüentment en teatres d'òpera francesos, amb papers com *Rosina* o *Dorabella*. Altres actuacions a França inclouen el rol de *Carmen* al Théâtre de la Bourse de Lyon, i el paper principal de *L'enfant et les sortilèges* de M. Ravel amb l'Orquestra Filharmònica de Lorraine a Metz.

Guardonada amb el Premi Especial del Concurs Internacional de Cant de Marmande (França, 2003), Segon Premi del Concurs Mirabent (2008), Segon Premi i Premi del públic del Concurs dels Països catalans (2008), en el currículum de Coma-Alabert cal comptar-hi actuacions al Teatre Champs-Élysées de París, Gran Teatre del Liceu de Barcelona, a l'Òpera de Bilbao, Toulon, Nantes, Rennes, Lausanne i en festivals com els de Bergen, Strasbourg, Fribourg... Ha treballat amb directors com Antonello Allemandi, Robert Spano, Christophe Rousset, Emmanuelle Haïm, Antoni Ros-Marbà, Eduardo López-Banzo i Laurence Equilbey, entre molts d'altres.

Gemma Coma-Alabert ha realitzat enregistraments per les discogràfiques Harmonia Mundi, K617, Naïve i Virgin. Ha participat en produccions de ràdio i televisió per a Arte, Mezzo, France Musique i Catalunya Ràdio. També ha gravat la banda sonora del film *Vatel*, amb música d'Ennio Morricone.

Aquesta temporada ha interpretat el paper de *Nicklaus* de *Les Contes d'Hoffmann* en el cicle Òpera a Catalunya, *Selysette* d' *Ariane et Barbe-Bleu* de P.Dukas al Gran Teatre del Liceu, així com un destacat paper a l'oratori *El Pessebre* de Pau Casals junt al director Lawrence Foster al Festival de Música de Radio France.

Els seus propers projectes seran Cloe de *L'arbore de Diana* de V.Martín i Soler a l'Òpera de Montpellier, Zulma de *L'italiana in Algeri* al Teatre Campoamor d'Oviedo, Dangeville de l' *Adriana Lecouvreur* de F.Cilea al Gran Teatre del Liceu junt a Roberto Alagna. També en aquest mateix teatre cantarà les *Escenes del Faust de Goethe* de R.Schumann. Al mateixa temporada cantarà l'òpera *Tancredi* a l'Òpera Reial de Versalles amb el director Jean-Claude Malgoire.

Josep Domènech

Nascut a Amposta el 1977. Va estudiar oboè amb Josep Julià al CSMMB, on va obtenir els Premis d'Honor en acabar els graus elemental, mitjà i superior.

Tot seguit es va traslladar a Basilea per estudiar oboè a la Musik-akademie der Stadt Basel (Suïssa) amb Omar Zoboli i música de cambra amb Sergio Azzolini, obtenint el Konzertdiplom en el 2002.

Del 2002 al 2004 va estudiar al Conservatori d'Amsterdam amb Alfredo Bernardini, on va obtenir la Segona Fase el 2004. Aquest mateix any va ser primer oboè amb l'European Union Baroque Orchestra.

Ha treballat i treballa amb formacions orquestrals com Les Talens Lyriques, De Nederlandse Bachvereniging, The Harmony of Nations, The King's Consort, Irish Baroque Orchestra, Accademia Bizantina, English Baroque Soloists, La Risonanza, Le Concert des Nations, Anima Aeterna, Concerto Copenhagen, The Sixteen, Bach Collegium Japan, Il Giardino Armonico, sota la direcció de directors com ara F.Brüggen, G.Antonini, Ton Koopman, L.U.Mortensen, Jos van Immerseel, Ottavio Dantone, Jordi Savall, Gustav Leonhard, Maasaki Suzuki entre d'altres.

Interessat en la música romàntica participa en nombroses ocasions com a oboè principal amb l'Orchestre Revolutionaire et Romantique dirigida per Sir John Eliot Gardiner, a la vegada que és primer oboè amb l'orquestra italiana L' Europa Galante dirigida per Fabio Biondi.

Des del 2007 Josep és primer oboè a l'orquestra alemanya Concerto Köln.

En el terreny de la docència dóna classes d'oboè històric al conservatori de Girona a la vegada que dóna cursos en diferents conservatoris i festivals d'arreu d'Europa.

L'any 2006 va ser guanyador del primer premi i premi del públic en el concurs internacional de Brugges (Bèlgica) en la modalitat de música de cambra.

Jan Garbarek

A judici de molts crítics, ningú toca el saxòfon com Jan Garbarek. El seu peculiar so s'ha convertit en un veritable segell de personalitat, i aquest so ha adquirit una nova dimensió dins del que sempre s'ha entès per jazz.

Nombrosos enregistraments, concerts a les sales més importants de tot el món, els seus molts anys de col·laboració amb Keith Jarrett o el seu treball amb el Hilliard Ensemble han fet famós a aquest saxofonista en tots els gèneres. El treball de Garbarek toca de la mateixa manera el jazz, la música clàssica i el pop. Des dels començaments del segell ECM de Munic, ell ha estat un dels seus artistes més reeixits.

El so aïllat no crea la música. En les seves composicions i improvisacions, Jan Garbarek és un mestre de la música harmoniosa, que arriba a l'ànima. El seu so s'estén des de l'absoluta tranquil·litat a l'èxtasi de l'expressivitat, irradiant una sensació de pau que no permet ni un moment d'avorriment. Els seus concerts es desenvolupen d'una manera gairebé orgànica, aportant una tensió creixent. Aquesta música respira i proporciona espai per respirar. Aquesta música sona senzilla i complexa a la vegada. Aquesta música és esplèndida i escassa, divertida i seriosa, introvertida i extraordinàriament oberta, intensa més que sentimental.

Actualment, les activitats de Garbarek es divideixen entre el seu treball amb el seu propi conjunt i en el projecte Officium Novum.

The Hilliard Ensemble

Amb una reputació inigualable, tant en el camp de la música antiga com en la de nova creació, The Hilliard Ensemble és un dels millors grups de cambra vocals. El seu estil característic i la seva desenvolupada musicalitat, acosten l'oient tant al repertori medieval i del Renaixement com a obres escrites per compositors vius.

La formació del grup com a conjunt de música antiga es remunta als anys vuitanta, amb una sèrie de destacats enregistraments per al segell discogràfic EMI (molts dels quals han estat reeditats posteriorment per Virgin). Ràpidament, però, The Hilliard Ensemble es va interessar per la creació musical contemporània. L'enregistrament de *Passio*, d'Arvo Pärt, el 1988 va iniciar una fructífera relació tant amb Pärt com amb el segell ECM. Amb el pas dels anys, el grup ha realitzat encàrrecs a d'altres compositors com Veljo Tormis i Erkki-Sven Tuur, Gavin Bryars, Heinz Holliger, John Cask, James MacMillan, Elena Firsova i molts altres.

A més dels seus discs a cappella, les seves col.laboracions amb ECM inclouen *Officium i Mnemosyne* amb el saxofonista noruec Jan Garbarek - amb qui continuen desenvolupant la seva carrera-, i *Motivmusa* amb el violinista barroc alemany Christoph Poppen i la soprano Monika Mauch.

El grup continua en el seu afany de forjar relacions de col.laboració amb compositors vius, de vegades en un context orquestral. El 1999, van estrenar *Miroirs des Temps* d' Unsuk Chin amb l'Orquestra Filharmònica de Londres i Kent Nagano. El mateix any *Quickening*, de James MacMillan, encàrrec de la BBC i l'Orquestra de Filadèlfia i estrenada als Proms. Amb Lorin Maazel i la Filharmònica de Nova York van estrenar a nivell mundial la *Simfonia núm. 3* de Stephen Hartke, que va ser estrenada a continuació a Europa per la Deutsche Ràdio Philharmonie Saarbrücken Kaiserslautern i Christoph Poppen. Han col.laborat, a més, amb l'Orquestra de Cambra de Munic en una obra nova de Erkki-Sven Tuur. El 2007 es van unir a l'Orquestra Filharmònica de Dresden per estrenar *Nunc dimittis* del compositor rus Alexander Raskatov, enregistrat per ECM. El 2009 van treballar juntament amb el Quartet Arditti en el nou treball de Wolfgang Rihm: *Et Lux*

A l'agost de 2008 va començar una nova etapa per al grup amb l'estrena, al Festival Internacional d'Edimburg, d'un projecte de teatre musical escrit per Heiner Goebbels, en una producció del Théâtre Vidy de Lausanne: *I went to the house but did not enter*.

Posteriorment va ser presentada per tot Europa i als Estats Units i, en el transcurs de 2011, s'estrenarà a Corea i al Festival de Primavera de Praga.

Els més destacats del seu calendari, però, en la temporada 2010-2011 ha estat el llançament i els concerts de la seva tercera col·laboració amb Jan Garbarek per ECM: *Officium Novum* que s'està presentant arreu d'Europa i que arribarà al Festival de Músiques de Torroella de Montgrí el diumenge 31 de juliol.

Grygory Sokolov _____

Grygory Sokolov (1950) va començar a estudiar piano a l'edat de cinc anys, abans d'ingressar, al set anys, al Conservatori de Leningrad on va estudiar amb Leah Zelikhman i Moisey Khalfin. Als dotze anys va donar el seu primer recital important a Moscou, a la Societat Filharmònica. Ja als setze anys va cridar l'atenció internacional quan el jurat del Premi Txaikovski de Moscou, encapçalat per Emil Gilels, li va concedir la medalla d'or.

Malgrat l'èxit assolit amb l'obtenció del Txaikovski el 1966, la carrera internacional de Sokolov no va començar a ser reeixida i mereixedora d'una atenció especial fins a finals de la dècada dels vuitanta. Des d'aleshores, però, Sokolov és aclamat com un dels més grans pianistes de l'actualitat. Amb una segell personal indiscutible, la cita a Torroella de Montgrí es consueix com un dels moments àlgids en la història del festival torroellenc.

Dunedin Consort & Players _____

Grygory Sokolov (1950) va començar a estudiar piano a l'edat de cinc anys, abans

d'ingressar, al set anys, al Conservatori de Leningrad on va estudiar amb Leah Zelikman i Moisey Khalfin. Als dotze anys va donar el seu primer recital important a Moscou, a la Societat Filharmònica. Ja als setze anys va cridar l'atenció internacional quan el jurat del Premi Txaikovski de Moscou, encapçalat per Emil Gilels, li va concedir la medalla d'or.

Malgrat l'èxit assolit amb l'obtenció del Txaikovski el 1966, la carrera internacional de Sokolov no va començar a ser reeixida i mereixedora d'una atenció especial fins a finals de la dècada dels vuitanta. Des d'aleshores, però, Sokolov és aclamat com un dels més grans pianistes de l'actualitat. Amb una segell personal indiscutible, la cita a Torroella de Montgrí es consitueix com un dels moments àlgids en la història del festival torroellenc.

El Dunedin manté una estreta relació amb la companyia discogràfica Linn amb destacats enregistraments com els de la *Passió segons Sant Mateu* de J.S.Bach, *Acís i Galatea* de G.F.Haendel i, l'any passat, la *Missa en si menor BWV 232* (edició de Joshua Rifkin) amb un gran èxit de crítica.

El Dunedin Consort & Players ha escollit el seu nom de la denominació en escocès del castell d'Edimburg (Din Eidyn).

John Butt

John Butt és professor de música a la Universitat de Glasgow. Des de 2003 la seva principal activitat artística es centra en la direcció del Dunedin Consort amb la realització de diferents concerts i enregistraments discogràfics.

Conegut per la seva faceta de clavicembalista i organista, Butt ha realitzat onze enregistraments per al segell Harmonia Mundi i ha estat present en prestigiosos festivals de música europeus i americans. Artista inquiet, no ha descuidat la interpretació i investigació d'altres períodes de la història de la música com així ho avalen les seves interpretacions de la música per a orgue d'E.Elgar i O.Messiaen.

Pretigiós musicòleg, ha escrit importants articles, ressenyes i publicacions de les universitats d'Oxford i Cambridge.

Sergio Balestracci

Després d'haver iniciat els seus estudis musicals al Conservatori de Piacenza, va estudiar flauta de bec amb Edgar Hunt diplomant-se al Trinity College de Londres. Llicenciat en Història Moderna per la Universitat de Torí, Balestracci ha portat a terme una intensa activitat musical dedicada a la redescoberta de patrimonis musicals de les èpoques renaixentista i barroca. Mestre de diferents i prestigiosos cursos d'interpretació musical, alguns dels seus èxits més notables com a director han estat les interpretacions d'obres com la *Missa salisburgensis a 54 veus* de H.I.von Biber o la *Passione di Gesù Cristo* de J.G. Naumann ambdues obres amb el Cor de La Stagione Armonica del que n'és director titular des de 1996.

La Stagione Armonica

La Stagione Armonica fou fundada el 1991 a partir de la formació dels Madrigalistes del Centre de Música Antiga de Pàdua. El Cor de La Stagione Armonica s'ha especialitzat en els repertoris del renaixement i del barroc. Ha treballat amb músics i directors com Andrea von Ramm, Anthony Rooley, Nigel Rogers, Jordi Savall, Peter Maag, Gianandrea Gavazzeni, Gustav Leonhardt, Andrea Marcon, Ottavio Dantone, Stefano Demicheli, Reinhard Goebel, Howard Shelley, Zoltan Harnad i des del 2009, de forma especialment intensa, amb Riccardo Muti. Ha col·laborat amb orquestres i grups instrumentals com ara Hespèrion XX, Accademia Bizantina, Accademia 1750, Dolce & Tempesta, Orquestra Barocca de Venècia, Il Giardino Armonico, Orchestra di Padova e del Veneto i l'Orchestra Giovanile Luigi Cherubini.

La Stagione Armonica ha participats als més importants festivals i auditoris d'Itàlia i ha actuat a Suïssa, Alemanya, França, Bèlgica, Holanda i Polònia.

Ha realitzat enregistraments per la RAI, per la ràdio i televisió alemana com així també pels segells Astrée, Tactus, Denon, Argo-Decca, Rivo Alto, Arabesque, Symphonia, Bongiovanni, CPO, Archiv, Deutsche Grammophon, Brilliant, Fuga Libera i la revista Amadeus.

D'entre les seves darreres produccions, a part de les realitzades amb Reinhard Goebel (*Passió segons Sant Joan* de J.S.Bach i *Messies* de G.F.Haendel) i Ottavio Dantone (*Il Re del Dolore* d'A.Caldara), és de destacar l'estreta relació mantinguda amb Riccardo Muti i l'Orchestra Giovanile Luigi Cherubini en la interpretació de la *Missa Defunctorum* de G.Paisiello al Salzburger Festspiele i, de nou, a Salzburg (Festival de Pentecostès) el *Rèquiem en do menor* de L.Cherubini.

El seu director musical actual és Sergio Balestracci.

Alice Sara Ott

La jove pianista germano-japonesa, Alice Sara Ott ha assolit un gran èxit de crítica gràcies a les seves brillants actuacions a les principals sales de concert de tot el món. Ja als tretze anys, Ott va ser reconeguda com "Artista més prometedora" al Concurs de l'Acadèmia Internacional de Piano Hamamatsu, i dos anys després va ser la concursant més jove en recollir el Primer Premi del Concurs Internacional de Piano Silvio Bengalli.

Els seus compromisos més recents l'han portat a col·laborar amb la NDR Sinfonieorchester, Filharmònica de Munic, Hr-Sinfonieorchester i Orquestra Simfònica de Cincinnati; les seves gires més recents han comptat actuacions amb l'Orquestra Simfònica de Ràdio Suècia sota la direcció de Daniel Harding i la Reial Orquestra Filharmònica d'Estocolm sota la direcció de Sakari Oramo.

Els propers debuts inclouen concerts amb la MDR Sinfonieorchester Leipzig, Simfònica de Bamberg, Simfònica de Viena, Simfònica de San Francisco, Simfònica de Tokyo, Filharmònica de Rotterdam, Orquestra Reial Nacional d' Escòcia i Orquestra Philharmonia.

En el transcurs de la temporada 2010/11, Alice Sara Ott ha actuat al Festival de Lucerna, Festspielhaus Baden-Baden, Festival van Vlaanderen a Brussel·les i una important gira per

les principals ciutats del Japó.

L'any 2008 Alice Sara Ott va signar un contracte amb la Deutsche Grammophon. El seu debut va ser amb un exitós CD dedicat als *12 Études d'exécution transcendante* de Liszt. Posteriorment va publicar un segon àlbum amb els valsos de F.Chopin- un àlbum que va arribar al número 1 a les llistes de música clàssica d'iTunes d'Alemanya i els Estats Units d'Amèrica. El debut orquestral ha estat al costat de la Filharmònica de Munic i Thomas Hengelbrock interpretant els concerts per a piano de F.Liszt i P.I.Txaikovski.

Alice Sara Ott va ser guardonada amb el premi Jove Artista de l'Any en els Premis Klassik Echo l'octubre de 2010.

Berg Chamber Orchestra _____

La Berg Chamber Orchestra és una orquestra d'una alta qualitat dins el panorama orquestral txec i és especialitzada en la interpretació de la música contemporània i dels segles XX i XXI. Especialitzada en la realització de projectes que cerquen nous públics, la Berg col.labora freqüentment amb el món del teatre, el cinema, el ballet, la pantomima...

Un dels projectes que l'ha portat a un reconeixement unànim és la interpretació de la banda sonora del film *La Passió de Joana d'Arc* de C.Th.Dreyer amb música del lituà Bronius Kutavičius.

Joaquín Achúcarro _____

El 2006 es va complir el 60è Aniversari del debut de Joaquín Achúcarro com a concertista

de piano.

La seva carrera professional va començar després del seu triomf a la Liverpool International Competition (un any després Zubin Mehta va guanyar el mateix premi en la categoria de director) amb el *Concert per a piano* de R. Schumann i la *Rapsòdia sobre un tema de Paganini* de Rachmaninov, que el va portar al seu debut amb la London Symphony Orchestra, a Londres.

Des de llavors ha treballat a més seixanta, amb més de dos-centes orquestres com la Berlin Philharmonic, la New York Philharmonic, la London Symphony, la New Philharmonia, la London Philharmonic, Chicago Symphony, Los Angeles Philharmonic, la Dallas Symphony, la City of Birmingham, la Royal Scottish, la National de France, la RTE Dublin, la Yomiuri of Tokyo, la Western Australia, la RIAS Berlin, les orquestres d' Hamburg, Stuttgart, Dusseldorf, la Santa Cecilia Roma, la de La Scala de Milà, La Fenice de Venècia, l'Orquesta Nacional de Espanya, etc. Ha treballat amb més de 350 directors, on en sobresurten noms com els d' Abbado, Chailly, Mehta, Menuhin, Ozawa i Rattle.

Com a director-solista ha treballat amb orquestres a Gran Bretanya, Alemanya, Itàlia i l'Estat espanyol.

Magdalena Kožená

Magdalena Kožená va néixer a Brno on va estudiar al Conservatori de Brno i a l'Escola d'Arts Representatives de Bratislava amb Eva Blahová. Ha estat guardonada amb nombrosos premis tant a la República Txeca com en altres països, i va participar en el 6è Concurs Internacional Mozart a Salzburg el 1995.

És artista en exclusiva de Deutsche Grammophon, amb qui acaba de publicar "Lettere Amoroze". "Lettere Amoroze" és un àlbum del primer barroc italià i hispànic realitzat junt al conjunt Private Musick. El 2004 va ser Artista de l'Any de Gramophone i el 2009 va rebre un Premi Gramophone pel seu enregistrament de fragments de *Julietta* de Bohuslav Martinů amb Sir Charles Mackerras i l'Orquestra Filharmònica Txeca.

Magdalena Kožená és coneguda com una de les principals artistes en concert i recital. Les seves actuacions en recital l'han portat a Londres, París, Brussel·les, Berlín, Amsterdam, Viena, Hamburg, Lisboa, Praga, Copenhagen, Tòquio, San Francisco i Nova York

(Alice Tully Hall i Carnegie Hall). Ha participat, també, en els Festivals de Munic, Salzburg, Lucerna, Schwarzenberg Schubertiade, Aldeburgh i Edimburg. Alguns dels pianistes amb els quals ha treballat són Daniel Barenboim, Yefim Bronfman, Malcolm Martineau, Andras Schiff i Mitsuko Uchida.

En concert, ha treballat amb l'Orquestra Filharmònica de Berlín, Orchestra of the Age of Enlightenment, Filharmònica de Rotterdam i l'Orquestra de Philadelphia amb Sir Simon Rattle, la Royal Concertgebouw amb Mariss Jansons, l'Orquestra del Festival de Lucerna amb Claudio Abbado, l'Orquestra Filharmònica Txeca, l'Orquestra de Cambra d'Europa i la Scottish Chamber Orchestra amb Sir Charles Mackerras i Robin Ticciati, la Filharmònica de Viena amb Daniel Harding i Sir Simon Rattle, l'Accademia Santa Cecilia amb Myung-Whun Chung i la Jove Orquestra de Veneçuela Simón Bolívar amb Gustavo Dudamel.

Els seus compromisos operístics darrers han inclòs: Octavian a *Der Rosenkavalier*, Mélisande a *Pelleas et Mélisande* i Lazuli a *L'Etoile* amb la Deutsche Staatsoper de Berlín, *Orphée* de Gluck amb Gardiner a París, Nerone en a *L'incoronazione di Poppea*, entre d'altres...

El 2003 va rebre el títol de Cavaller de l'Ordre de les Arts i les Lletres del Govern Francès.

Philippe Jaroussky

Amb poc més de 30 anys, el contratenor Philippe Jaroussky ha conquerit un lloc preeminent en el paisatge musical internacional, com així ho confirmen els últims premis obtinguts: Victoires de la Musique Classique (Artista Líric Revelació el 2004, Artista Líric de l'any el 2007 i Cantant d'Òpera de l'any el 2010).

Amb una tècnica magistral que li permet assolir els més audaços matisos i les piròtècnies més perilloses, Philippe Jaroussky abasta un repertori extremadament ampli dins del camp barroc, des dels refinaments del XVII amb compositors com ara Monteverdi, Sances o Rossi fins a l'impressionant virtuosisme de Händel, Vivaldi, sent aquest últim, sens dubte, el compositor que més freqüentment ha interpretat en els últims anys. Recentment ha abordat el període preclàssic amb l'obra de Johann Christian Bach en companyia de Le Cercle de l'Harmonie. També explora les melodies franceses acompanyat del pianista Jérôme Ducros actuant a les sales europees més importants i realitza una extensa gira per Japó. Philippe Jaroussky

s'endinsa també en la música contemporània i crea el cicle de melodies compostes per Marc André Dalbavie sobre els sonets de Louise Labbé, amb l'orquestra Nacional de Lió dirigida per Thierry Fischer (reposició el 2010 amb l'Orquestra de París sota la direcció de Christoph Eschenbach). El 2012 interpretarà el paper de Caravaggio, òpera de Suzanne Giraud amb llibret de Dominique Fernández a diferents prestigioses sales europees.

Philippe Jaroussky ha estat demanat per les millors formacions barroques actuals entre les quals cal esmentar a: Concerto Köln, l'Ensemble Matheus, Les Arts Florissants, Les Musiciens du Louvre-Grenoble, Le Concert d'Astrée, l'Arpeggiata, Le Cercle de l'Harmonie o Europa Galante, Australian Brandenburg Orchestra o I Barocchisti sota la direcció de Jean-Christophe Spinosi, William Christie, Marc Minkowski, René Jacobs, Christina Pluhar, Jérémie Rhorer, Emmanuelle Haïm, Jean-Claude Malgoire, Fabio Biondi, Andrea Marcon, Diego Fasolis, Paul Dyer etc.

Properament col·laborarà amb la Freiburger Barockorchester, Anima Eterna i amb la Venice Baroque Orchestra.

Ha estat aclamat a les sales més prestigioses d'arreu del món. L'any 2002 fundà l'Ensemble Artaserse del qual n'és també el seu director.

Nathalie Stutzmann

Considerada una de les personalitats més importants del nostre temps, i posseïdora d'una de les poques veus autèntiques de contralt, Nathalie Stutzmann ha signat recentment un contracte d'exclusivitat amb Universal com a cantant i directora.

A l'abril de 2011 es va llançar al mercat sota el títol de *«Prima Donna»* una primera gravació dedicada a les grans contralts vivaldianes on a més de cantar assumeix les tasques de direcció al capdavant del seu projecte orquestral Orfeo 55.

Treballa habitualment amb els directors més importants, entre els quals hi ha Christoph Eschenbach, Sir John Eliot Gardiner, Mariss Jansons, Marc Minkowski, Seiji Ozawa, Sir Simon Rattle ... i actua com a solista amb les més prestigioses orquestres, incloses l'Orquestra Filharmònica de Berlín, l'Orquestra Filharmònica de Viena, l'Orquestra Filharmònica de Nova York, l'Orquestra de París i l'Orquestra Simfònica de Londres.

Exemple de músic integral i altament preparada, Nathalie Stutzmann va començar molt

jove els seus estudis de piano, fagot, música de cambra i direcció.

Paral·lelament als seus nombrosos concerts com a cantant, Nathalie Stutzmann dedica una part de la temporada a la seva pròpia orquestra de cambra, Orfeo 55, fundada el 2009 i en residència a l'Arsenal a Metz. A més realitza nombrosos projectes com a directora convidada.

El 2011, amb motiu de la celebració del centenari de la mort de Gustav Mahler, Nathalie Stutzmann està oferint nombrosos concerts al voltant d'aquest repertori. Sir Simon Rattle l'ha convidat a cantar la *Símfonia núm. 3* i la *Símfonia núm. 8* a la Philharmonie de Berlín. Londres (Royal Festival Hall de Londres), Concertgebouw d'Amsterdam, Munic (Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera i Mariss Jansons), Washington (Orquestra Simfònica Nacional i Christoph Eschenbach), Londres (Orquestra Filharmònica de Londres i Kazushi Ono), Sao Paulo (Orquestra Simfònica de l'Estat de São Paulo i Giancarlo Guerrero) en són algunes de les altres ciutats i orquestres del seu atapeït calendari.

Reconeguda en recital fonamentalment per les seves interpretacions de *lied* alemany i melodies franceses, actua per tot el món amb la pianista sueca Inger Södergren.

Aquesta temporada ha actuat com a directora convidada amb l'Orquestra Simfònica de Kuopio a Finlàndia, amb el Pomeriggi Musicali a Milà, i a França amb les Orquestres de Montpellier, Nancy i Metz dirigint repertoris clàssic i romàntic.

Nathalie Stutzmann va estudiar cant amb la seva mare, Christiane Stutzmann. A continuació va ampliar estudis a l'Escola d'Art Líric de l'Òpera de París amb Hans Hotter entre d'altres, i més tard, va estudiar direcció amb Jorma Panula.

Ha realitzat més de 75 enregistraments. Entre els seus llançaments més recents es troben: *Die schöne Müllerin* de F. Schubert amb Inger Södergren (Calliope), *Cantates* de J.S. Bach i *Rapsòdia per a contralt* de Brahms sota la direcció de Sir John Eliot Gardiner (SDG), *L'enfant et les sortilèges* de M. Ravel amb l' Orquestra Filharmònica de Berlín dirigida per Sir Simon Rattle (EMI) i la *Missa en si menor* de J.S. Bach dirigida per Marc Minkowski (Naïve).

Nathalie Stutzmann és *Chevalier des Arts et Lettres* i ofereix classes magistrals arreu del món.

Orfeo 55 _____

Amb la creació d'Orfeo 55 l'any 2009, Nathalie Stutzmann va convertir en realitat un dels

seus majors somnis: dirigir la seva pròpia orquestra de cambra.

Al llarg de la seva excepcional carrera com a contralt i més recentment com a directora convidada, carrera que desenvolupa amb gran rapidesa, Nathalie Stutzmann sintetitza amb aquest projecte vint anys de carrera i dedicació al món de la música en contacte amb prestigiosos músics i directors de la talla de Herbert von Karajan i Simon Rattle, Seiji Ozawa, entre altres, amb els que regularment ha treballat, i al costat de Gardiner, Minkowski, etc. en el terreny de la música barroca. Amb la direcció d'Orfeo 55, Nathalie Stutzmann demostra el seu rigor musical, expressiva llibertat i la intensitat emocional que l'han portat a destacar com a cantant i directora.

Si és cert que Vivaldi, Bach, Handel i Pergolesi ocupen el nucli central dels concerts que ofereix Orfeo 55, també és cert que Nathalie Stutzmann no limita el seu repertori a l'estrictament barroc sinó que, amb la utilització d'instruments moderns, li permet interpretar amb gran flexibilitat altres repertoris.

Orfeo 55 és un grup flexible en el qual cada músic és individualment seleccionat seguint el criteri anterior i d'acord amb el repertori que interpreten i la qualitat de so. A causa de la genuïna passió que Nathalie Stutzmann sent cap a la música, Orfeo 55 ofereix una interpretació personal de cadascuna de les obres, sensualitat en el color tant en l'àmbit vocal com en l'instrumental amb un càlid so adaptat als grans i moderns auditoris com L'Arsenal de on Orfeo 55 té la seva residència.

A causa de la seva intensa activitat, en poc més de dos anys, Orfeo 55 s'ha posicionat al capdavant de l'escena musical, actuant a totes les capitals europees. Al llarg de la temporada 2012-2013, la formació actuarà a Amèrica i Japó.

Inger Södergren

Nascuda a Suècia, la pianista Inger Södergren va aconseguir una beca de la Reial Acadèmia de Música sueca per continuar els seus estudis a França amb Nadia Boulanger i Yvonne Lefebure. Més tard, es va llançar a la seva carrera internacional, demostrant ser una músic d'exceptional talent i originalitat.

Inger Södergren mostra un instint natural i perspicaç en les seves interpretacions de les obres de grans compositors com L.v. Beethoven, R. Schumann i J. Brahms. Els seus

enregistraments - en exclusiva per Calliope - han estat aclamats unànimament per la crítica i guardonats amb premis com el *Diapason d'Or*, *Choc du Monde de la Musique*, *Grand Prix du Disque Charles Cros...*

El major talent d' Inger Södergren rau en la seva capacitat per revelar tresors ocults en obres que l'oient creia conèixer molt bé. Södergren és capaç d'introduir l'oient en ambients estranys amb un compromís absolut amb la música. Inger Södergren roman completament al marge de modes i tendències.

Al llarg de la seva carrera ha actuat a les principals sales de piano i participa en nombroses sèries de concert d'arreu del món.

Des de 1994, treballa amb la contralt Nathalie Stutzmann, amb qui ha gravat (per RCA Victor) els tres principals cicles de *Lieder* de Schubert, un dels quals (*Winterreise*) és el que interpretarà a Torroella el 23 d'agost.

María Bayo

Després de nombrosos premis internacionals, entre ells el primer premi, amb deu mencions especials més, del gran *Concurs Internacional Belvedere* a Viena, María Bayo va debutar a Pisa, Saint Gallen i Luzerna amb *Les pêcheurs de perles*, *Lucia di Lammermoor* i *La sonnambula*. A continuació va aconseguir un gran èxit com a Susanna a *Le nozze di Figaro*. La crítica aviat va destacar el seu radiant carisma, la força i la lluminositat del seu timbre, la seva dicció, així com les seves aptituds per recrear amb total rigor la psicologia dels personatges que encarna.

Des de llavors, María Bayo és convidada regularment pels teatres d'òpera més importants del món: Scala de Milán, Staatsoper de Berlín, Hamburg, Munic, Dresden, La Monnaie, Covent Garden, Teatro Colón de Buenos Aires, Metropolitan de New York; festivals de Salzburg, Aix-en-Provence, Beaune, Ruhr Triennale i Pesaro; Opera Bastille, Palais Garnier i Théâtre Chatelet de París, Roma, Bologna, Florència, Viena, Liceu de Barcelona, Teatro Real i La Zarzuela de Madrid, Bilbao, Sevilla, La Corunya, San Francisco, Los Angeles, Houston, Lyon, Ginebra, Marsella, Montpellier, Montecarlo, Tel-Aviv i Lisboa.

María Bayo també actua a les més prestigioses sales de concert: Lincoln Center, de New York; Concertgebouw, d'Amsterdam; Wigmore Hall i Barbican Centre, London Proms;

Musikverein, de Viena, Théâtre des Champs Élysées i Salle Gaveau, de Paris, Palau de Barcelona, Tokio, Colonia, Dresde, entre altres.

La cantant cultiva el repertori liderístic i oratorial: *Quatre últims lieder* de Richard Strauss; *Segona Simfonia* de Mahler; *Chants D'Auvergne*, de Canteloube; *Carmina Burana* i *Catulli Carmina*, de Carl Orff; *Novena simfonia* de Beethoven; *Stabat Mater*; *Petite messe solennelle* de Rossini; *Messa da Requiem*, de Verdi, *Ein Deutsches Requiem*, de Brahms; *Missa de la Coronació* i *Requiem* de Mozart; *Stabat Mater* de Pergolesi o les *Cantates* de J. S. Bach.

La soprano ha actuat amb directors de la talla de Sinopoli, Chailly, Gavazzeni, Pappano, Zedda, Armin Jordan, Rizzi, Colin Davis, Maazel, Scimone, Bychkov, Plasson, Latham-Koenig, Viotti, Gelmetti, Alessandrini, René Jacobs, Rousset, Hogwood, Bolton, De Marchi, Ros Marbá, Gómez Martínez, García Navarro, López Cobos, Frühbeck, Victor Pablo, entre altres.

Té una àmplia galeria de personatges que comprenen des del barroc (Monteverdi, Cavalli, Purcell, Graun, Hasse, Haendel) i classicisme (Traetta, Gluck, Martín i Soler) fins al segle XX (Debussy, Granados, Falla). La cantant dedica una atenció especial al repertori rossinià i mozartià (és la primera cantant espanyola convidada pel Festival de Salzburg, durant quatre temporades successives representant la trilogia Mozart-Da Ponte); a l'òpera italiana des del *belcantismo* de Bellini i Donizetti, fins a Puccini, i també demostra una especial predilecció per l'escola francesa: Gounod, Bizet, Offenbach i Massenet.

María Bayo ha cantat i gravat —juntament amb Alfredo Kraus, Plácido Domingo i Teresa Berganza— bona part del repertori espanyol, del qual és una de les més grans ambaixadores, com ho demostra la seva àmplia discografia. Aquesta inclou la primera gravació completa de *La Atlántida* de M. de Falla; *Bohemios* i *Doña Francisquita*, de A. Vives; *La verbena de la Paloma* de T. Bretón; *El barberillo de Lavapiés* de Barbieri; *Marina* de Emilio Arrieta; *Goyescas* de E. Granados; *La tabernera del puerto* de Sorozábal, així como diversos volums de cançons espanyoles.

Altres gravacions completes inclouen: *La Calisto*, (dir. R. Jacobs/ Harmonia Mundi); *L'Occasione fa il ladro*, de Rossini (dir. Viotti/Claves); el rol d'Òscar en *Un Ballo in Maschera*, (dir. Carlo Rizzi/Teldec); *Antigona* de Tomasso Traetta, (dir. Rousset /Decca); *Tancredi*, de Rossini, (dir. Gelmetti/ Festival de Schwetzingen/DVD-Arthaus); *Bachianas Brasileiras*, de Heitor Villalobos (dir. Krivine/ Erato).

María Bayo ha rebut diversos premis, entre els quals hi ha, el 2002, el premi Premio "Príncipe de Viana", el guardó més prestigiós de la Cultura, atorgat per la Comunitat Foral de Navarra, de mans de S. A. R. el príncep Felip de Borbó.

La cantant té compromisos futurs que la conviden a cantar a Europa, Amèrica i Àsia fins al 2013. Un dels darrers projectes amb el que està treballant és el que realitzarà amb l'Acadèmia 1750 dedicat a la música mariana de la primera meitat del segle XVIII.

Contacte

FESTIVAL
de MÚSIQUES
de Torroella de Montgrí

C. Onze de setembre, 2 . 17257 Torroella de Montgrí
Tel. (+34) 972 76 06 05
torroella@joentutsmusicals.cat
www.festivaldetorroella.com

Organitza

Emisora oficial del festival

Col·laboren

PARRÒQUIA DE
SANT GENÍS

Patrocinen

